

מתוך הלב

- 1 המורה עדיין לא הגיע והנה החלו שלושה ארבעה נערים להציק לקרוסי המסכן. קרוסי אשר שער אדמוני לו, ידו משותקת ואמו מוכרת ירקות בשוק. הם היפוהו בסרגלים, זרקו בפניו קליפות ערמונים, וקראו לו בשם: מומם, מפלצת. הם גם חיקו אותו ועשו את זרועם כזרועו המדולדלת הנתונה בעניבה. והוא המסכן, עמד בקצה הספסל, ללא מגן, חיזור ומחריש ואינו עונה להם דבר, כי אם מסתכל בתחנונים בְּמַעֲנֵיו, פעם בזה ופעם בזה כמבקש שיניחו לו. אולם כשאלה הוסיפו להציק לו עוד ועוד, החל הוא לרעוד בכל גופו ופניו אדמו מכעס.
- 10 פתאום קפץ נגדו פרנטי, אותו נער מחוצף וזעוף פנים, והחל עושה עצמו כנושא שני סלים בידיו כמחקה את אמו של קרוסי, מוכרת הירקות, כיצד היא עומדת ומחכה לבנה בְּשַׁעַר בית-הספר.

למראה הזה פרצו רבים מן הנערים בצחוק רם. אז איבד קרוסי את עשתונותיו, תפס את קסת הדיו והטילה בכוח רב בפניו של פרנטי. אך פרנטי היטה את ראשו הצידה בעוד מועד והקסת פגעה בחזה המורה שנכנס באותו רגע לחדר.

15

כולם ברחו למקומותיהם וישבו דמומים מפחד ואימה.

ניגש המורה אל השולחן ושאל בקול זעף:

”מי עשה זאת!”

אך אין מענה.

20

הרים המורה את קולו ושאל במשנה זעף:

”מי?”

נכמרו רחמי גרונה על קרוסי המסכן, קם מהר ממקומו וענה:

”אני!”

נתן בו המורה עין בוחנת, השיט מבטו על התלמידים הנדהמים ובקול רגוע אמר:

25

”לא, לא אתה עשית זאת“. ואז הוסיף: ”האשם לא ישא בעונשו.

”יקום!”

לעברית
טובה

אז קם קרוסי ממקומו ואמר: "היפוני, לעגו לי, לא ידעתי את נפשי עוד זורקתי...".

"ישב", אמר המורה. "יקומו אלה שהביאוהו לידי כעס".

קמו הארבעה והשפילו ראשיהם.

"הנה הלבנתם פני חבר", אמר המורה, "שלא עשה לכם כל רע. היפיתם בעל מום חסר מגן. מעשה שפּל, מעשה נבּלה עשיתם. מעשה שאין לו כפּרה, שפּלים שכמותכם!".

והוא פנה לגרונה ואמר: "נפש אצילה לך".

(מאת דה אמיצ'ס, מתוך: הזכות לכבוד והחובה לכבד, עמ' 60)

אֶשְׁבּ

לעברית
טובה

לעברית
טובה

אֶשְׁבּ